

refleks

: Menighetsblad for Søreide menighet nr. 6/06 - årgang 35 med artikler og reportasjer fra hele Fana prosti

Tidlig julestart

Når du leser dette har du nok kommet i gang med juleplanleggingen. Men andre har lenge jobbet for å lage jul. Og det er ikke bare handelsstanden som er tidlig ute. Side 2-3

Snart tid for «Draumkvedet»

6. januar er det på nytt klart for «Draumkvedet» i stavkyrkja. Kvedar Linda Røyseth fortel om middelalderdiktet og framføringa. Side 5

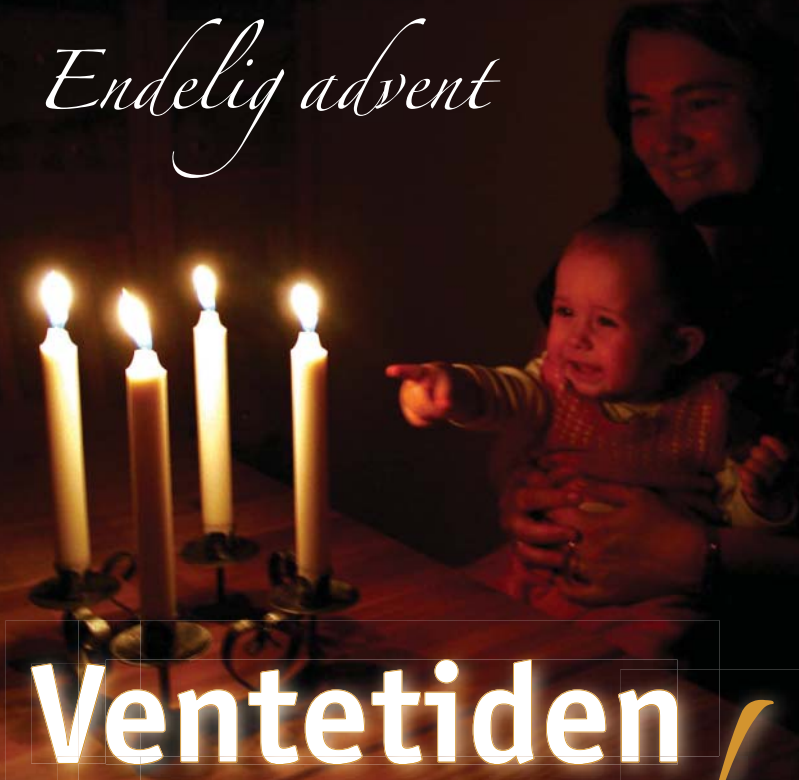
Når én er savnet rundt bordet

Denne julen mangler én når Else-Marie Lyngbø (63) dekker bordet til julefest. Side 10-11

Ny speidergiv

For første gang på flere år åpnes det for et nytt speiderkull i Søreide. Gutter og jenter i 5. og 6. klasse: Bli med! Side 14-15

Endelig advent

Ventetiden ...er snart over!

Anne-Gretes jul

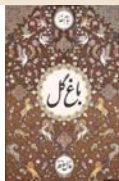
Det har vært et travelt år for forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen. Norske styrker er engasjert i konflikter utenlands og hjemme går forsvarsdebatten for fullt. Vi møtte ministeren på vei hjem til Hjellesstad. Side 6-7

FOTO: DNA.NO

Tro, håp og kjærlighet

En iransk tobarnsmor og asylsøker har levd tre år i skjul. Hun håper en lovendring vil stille saken i nytt lys, og får i mellomtiden trøst og veiledning fra sin kristne tro - og fra poeten Hafez' samlinger (bildet). Side 8-9

Vi ønsker alle en velsignet julehøytid og et godt nytt år

Jul med glede og fred?

Det nærmer seg den store folkehøytiden – julen. Forberedelsene er forlenget i gang. Det er fint med forberedelser, vi venter på noe godt som kommer.

Refleksjon

AV KOLBJØRN GUNNARSSON

Vi står i startgropen av adventstiden. Den forholdsvis lange ventetiden som skal fylle oss med forventning og varme for juletiden. De små barna kan nesten ikke vente, og selv om juleforventningen kanskje blir litt annerledes når man blir eldre, så er det noe med julen som er ulikt de andre høytidene.

Men forventningene er ikke like gode for alle i vårt samfunn. For mange av oss er julen et eneste stort paradoks. Julens budskap om glede og fred står i stor kontrast til den julen som mange av oss ser frem til. Ensomhet og savn står i sentrum og skaper forventninger med negativt fortegn. Dette gjelder flere av oss enn vi gjerne er klar over. Det gjelder ikke bare dem som føler seg mislykket i vårt samfunn, og som føler seg glemt. Mange av oss har på ulike måter savn som ikke samsvarer med det gode budskap julen kommer med.

Men julens gleder skal være for alle, ikke minst for dem som ikke helt klarer å glede seg. Gud ble menneske i julen. Han kom til oss for å ha fellesskap med oss. Ikke bare med de som fikser livet – hvem av oss gjør vel egentlig det? Gud vil også ha fellesskap med de av oss som føler at et budskap om glede og fred ikke er troverdig i forhold til hvordan livet er blitt.

Gleden og freden... snakker vi om krigsherjinger og naturkatastrofer så lever vi på sølsiden av verden. Vi har vårt av utfordringer, ikke minst som enkeltmennesker. Men satt i perspektiv, så har de

fleste av oss mye å takke for. Utfordringen blir å ikke glemme dem av oss som tar med seg vanskelige følelser inn i høytiden.

Ordet om «en stor glede, en glede for hele folket», får vi høre også i år. Til tross for livet som ikke ble slik vi skulle ønske, og til tross for at verden på langt nær er slik den burde være: det finnes glede og fred! Julens budskap forteller om en glede som er midt i blant oss til tross for at den føles langt unna. Julen forteller også om en fred som er her selv om vi føler mer på truselen om ufred.

Livets utfordringer for menneskene tok ikke slutt ved at Jesus kom til jorden. Ensomhet, savn, terror og krig tok ikke en øyeblikkelig slutt. Alt dette er en del av livets realiteter. Vi erfarer fra tid til annen at livet har sine mørke sider. Men Jesus kom for å vise at alt ikke bare er svart. Lyset finnes blant oss. Noen ganger ser vi det tydelig, andre ganger er det tilsynelatende helt borte. Likevel er det alltid blant oss. Jesus kjempet en kamp mot døden og alt som er vondt. Denne kampen endte med seier, ikke bare for Jesus, men for alle mennesker.

Freden og gleden finnes i alt det vanskelige, i alt det som føles umulig. Gud er tilstede. Ikke bare i julehøytiden, da vi feirer det, men hver dag. Han ser oss som vi er, ikke med overvåkende øyne, men med kjærlige øyne. Gud er tilstede i hvert menneskes liv. I sorg og i glede. Det er dette julen handler om: Gud vil ha noe med oss å gjøre! Derfor kan vi nok en gang forberede oss til julehøytiden. Derfor kan vi sende hverandre de beste ønsker om en *gledelig og fredfull jul!* ●

De som må

Kjøpmenn og prester, kirketjenere og organister har faktisk mer felles enn man ofte tenker seg. Men kirken har ofte rettet en moralsk pekefinger mot handelsstanden fordi den starter julepyntingen og julesalget så tidlig.

AV HANS JØRGEN MORVICK

Høytiden forflates, blir det ofte sagt, når julepynten lyser opp allerede i november, og julematen kjøpes inn over en måned før jul. Men egentlig har vi ingen grunn til å beklage oss. Staben i kirken startet planlegging av førjulstid og jul allerede før sommerferien, og fra september av har planleggingen av enkeltarrangementer og innslag skutt fart. Vi har en hektisk desember måned foran oss og er avhengige av at det meste går på skinner når julen nærmer seg.

Vi har derfor tatt en førjulsprat med to av kjøpmennene i vårt område; Eivind Madsen på Rema 1000/Fanatorget, og Terje Osberg på Spar/Søreide.

Eivind: Vi begynner å tenke på jul i midten av oktober. Da må vi begynne å «selge oss ned» på enkelte varer og rydde plass for jule-varene som skal inn. Det begynner med pepperkaker, pinnekjøtt og kalkun. Men deretter må varene på plass suksessivt utover november.

Terje: Vi kunne nok ha begynt julepyntingen litt tidligere, men jeg vil gjerne holde igjen litt. Liker ikke å ha for mye julevarer i butikken før i midten av november. Men da må vi selvsagt ha planlagt for dette i lang tid allerede. Pinnekjøttet kom forresten tidlig i år. Vi hadde etterspørsel etter det allerede i begynnelsen av november.

Kjøpmann
Terje Osberg.

Refleks 6/06

Bladet utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana, og sendes til alle hjem i menigheten. Vi tar med glede i mot artikler av ulike slag og gjerne også tips til reportasjer.

Lokalredaksjon:

Staben i menigheten.
Lokal kontaktinformasjon: Se side 16

Levering av stoff: Leveres menighetskontoret eller sendes soreide.menighet@bkf.no.
Digitalfoto: Benytt høy oppløsning.

Sentralredaksjon: Kun henvendelser angående produksjon av menighetsbladet. All annen kontakt: se side 16

Redaktør: Jan Hanchen Michelsen, tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317. E-post: post@dragefellet.no
Journalist: Magne Fonn Hafskor, tlf. 55 39 04 40 - E-post: eyecu@online.no

Red. råd: Hans Jørgen Morvick, Frode Høyte og Sigmund Austrheim.

Grafisk produksjon: Dragefellet: tlf. 55 23 25 47 - 906 87 317, e-post: post@dragefellet.no (Filer over 5 mb sendes jan.hm@frisurf.no)

Trykk: Grafisk Trykk, Straume

Neste nummer: 6. februar. **Stoffdeadline:** 23. januar

tjuvstarte julen

Aktuelt

Kjøpmann Eivind Madsen.

I kirken begynner juleforberedelsene tidlig på høsten. Vi skal planlegge konserter og gudstjenester med mange medvirkende som skal ha tid til å øve. Noe detaljplanlegges allerede i oktober, mens for eksempel skolegudstjenestene må vente til skolene er klare for å tenke på jul. Og det er de ofte ikke før i begynnelsen av desember.

Eivind: Desember er en viktig måned, men jeg vet ikke hvor stor omsetningsøkningen er. Men folk handler annerledes og mye dyrere mat til jul. Ja, og så er dette også en god måned for Grandiosa. Kanskje mange vil ha noe lettvin mens de holder på med juleforberedelsene.

Terje: Vanligvis er desember vår største måned, men juni kan være nesten like bra. Vi ser at folk ikke ønsker å mangle noe til jul, og at de har mer penger enn før. Kvalitet blir mer og mer etterspurt.

Desember toppe alle besøksstatistikker. Vi har flere gudstjenester enn i noen annen måned, likevel kommer det flere på nesten hver eneste av dem enn ellers i året. Derfor er det viktig at vi skaper høytid og gode opplevelser slik at alle får lyst til å komme igjen.

Terje: Det selges mindre nøtter, fikener og dadler enn før. Men folk etterspør mer god kjøttmat. Det går også mer sild og sjokolade enn før.

Eivind: Den tydeligste nedturen hos oss står ansjosen for. Til gjengjeld går salget av julebrus til himmels.

Vi har lett for å tro at julen er «same procedure» i kirken. Men vi merker endringer i folks forventninger. Gamle sanger er på vei ut, nye er på vei inn. Lystenning var nesten ukjent for bare 20 år siden, og gudstjenestene er faktisk ganske annerledes nå enn de var den gang.

Sogneprest Hans Jørgen Morvik.

Terje: I år er julaften på en søndag. Det er flott for oss butikkfolk. Da får vi det rolig på julaften og får tid til å puste inn litt julestemning allerede da. Romjulen åpner alltid rolig for det blir hektisk igjen de to siste dagene før nyttår.

Selv er vi vant med at både førjulsdagene og julen er hektisk. Det har hendt at vi ikke hadde tid til å sette oss ned og åpne pakker før 2. juledag. Men vi har alltid noen rolige dager i romjulen. Det er dessuten da det er jul! ●

Gode nyheter for småbarnsforeldre:

Barnehagen vil utvide

Menighetsrådet og styret for barnehagen har vedtatt å gå inn for å utvide menighetsbarnehagen.

AV HANS JØRGEN MORVIK

Målsettingen er å få til dette i løpet av 2007. Det vil særlig bli lagt til rette for utvidelse av antall småbarnsplasser.

Utvidelsen vil skje ved at førskolen/ungdomsavdelingen som ligger like ved siden av barnehagen blir revet, og erstattet av et nytt bygg.

Store investeringer

Bygget som står der er i svært dårlig forfatning og vil kreve store investeringer uansett. Ved å utvide barnehagen ønsker menigheten å oppnå tre ting:

- Å skaffe flere barnehageplasser.
- Å gi barna og de ansatte i barnehagen mer tidsmessige og tjenelige lokaler.
- Å sikre menigheten ekstra lokaler, ved at deler av nybygget blir beregnet på flerbruk.

En arkitekt er engasjert for å lage et forprosjekt. Og så håper vi på velvillig og rask saksgang i kommunale organer. ●

JULEKONSERT

"Himmeldiamanten"

SKJOLD KIRKE

SØNDAG 17. DESEMBER

KL 18.00 OG 20.30

NYKIRKEN

TORSdag 21. DESEMBER

KL 19.30

SOLA FIDE

Les mer på www.solafide.no

Sprell levande

Det er søndag og under første salmen går borna ut for å vera med på søndagsskulen i ungdomslokalet nedanfor kyrkja.

AV JENS Z. MEYER

Reportasje

Andre born er litt seint ute, og kjem springande direkte til søndagsskulen. Til saman er det 25 born og ein del vaksne denne dagen.

Søndagsskulelærar Anette ønskjer velkommen, og varmar opp med å spela eit par songar på ein cd. Nokon av borna spelar rytmeinstrument. Så tenner eit av borna eit lys og alle syng ein song saman før dei i 2. – 4. klasse går inn i naborommet.

Anette har med seg to Barbie-dokker som får spela historia om Jakob som får Rakel til kone. Eit viktig poeng er at Gud held det han lovar. Deretter får borna fargelegga ei teikning. Søndagsskulelærar Ingfrid fortel om lag den same historia til dei store. Ho brukar ei bok og nokre store, nye far-

geplansjar til å illustrera forteljinga medan ho fortel og samtalar med borna.

Nytt opplegg

– Søndagsskular over heile landet har fått eit nytt, spennande opplegg. Det heiter «Sprell levande» og har mange aktivitetar å velja mellom. Her i Søreide har me berre så vidt kome i

Søndagsskulen og Søndagsringen i Søreide har no tilbod til born i alle aldrar.

gang med å bruka det, og me ser fram til å ta det i bruk for fullt, seier leiar for søndagsskulen, Kjersti Bjørndal.

Ho og dei andre leiarane har vore med på å driva søndagsskulen i 4-5 år, og dei set pris på å ha fått eit nytt og moderne opplegg som er ein god støtte i arbeidet.

– Det er kjekt å driva med søndagsskule, så kjekt at me gjerne skulle unna fleire å vera med som lærarar, både menn og kvinner. Men no er det utruleg fint at me har fått med nokre av mennene våre til å starta «Søndagsringen» for dei borna som synest dei var for store til søndagsskulen, seier Kjersti. ●

Søndagsringen:

For at dei store skal bli med

I haust er det starta eit nytt tilbod for dei borna som er 10 – 13 år. Kvar sundag det er vanlege gudstenester møtest dei i Søndagsringen i gymsalen på Søreide skole.

– Mange av dei som er 10 – 13 år, er klare for fysiske aktivitetar, og då er ein gymsal meir attraktiv enn søndagsskulen, som ofte har formingsaktivitetar, fortel ein av dei tre mannlege leiarane som starta Søndagsringen, Magnus Haldorsen. Han og dei andre foreldra merkar at det har blitt lettare å få

med dei store borna på gudsteneste etter at dei starta med det nye tilbodet.

– Kva gjer de på?

– Me startar med ei samling der målet er å bli betre kjent i Bibelen. Me finn fram sentrale ord frå Bibelen som me samtalar om. Alle får låna ein Bibel, og etter å ha vore med fem gonger, får dei den til odel og eige. Etter denne samlinga, utfaldar me oss i gymsalen med kanonball, fotball, handball, tautrekking, klatring og andre aktivitetar, seier Magnus. ●

Draumkvedet i stavkyrkja

Sidan det var trettandedags jul, altså 6. januar, Olav Åsteson vakna og reiste til kyrkja for å fortelja det han hadde sett, har dette vorte dagen kor det er tradisjon å framføra «Draumkvedet» i Fantoft stavkyrkje.

TEKST OG FOTO: LINDA RØYSETH

Det vert to konsertar denne dagen, kl. 18 og kl. 20. Kvedar i år er Linda Røyseth (25) frå Meland kommune i Nordhordland. Ho fortel sjølv om oppsetninga:

Eg er folkesongar, utdanna frå Høgskolen i Telemark og Kvedarskulen ved Ole Bull Akademiet, Voss. Eg fullførte våren 2006 mastergrad i etnomusikologi ved Universitetet i Bergen og tek for tida praktisk-pedagogisk utdanning i musikk ved Griegakademiet.

Visjonsdikt

«Draumkvedet» er eit visjonsdikt frå 12-1300-talet. Det er mange diskusjonar kring alder, opphav og form, då folkmusikkinnsamlarar for det meste fann brotstykke og ein-skilde vers på midten av 1800-talet. Ein veit ingenting om kven som har skrivt det, men dei fleste nedteikningane er gjort i Telemark.

Visjonslitteratur – forteljingar om ferder til den andre verda – finst det mykje av frå middelalderen og ein kjenner dette temaet mellom anna frå gresk, jødisk og persisk tru. I norsk samanheng står likevel Draumkvedet i ei særstilling.

Tolking

Professor Moltke Moe tok i 1890-åra brotstykke frå ulike kjelder og sette desse saman til ei utgåve på 52 vers. Det er denne tekstutgåva eg baserer framføringa mi på. Eg nyttar fleire melodiar, mellom anna dei L.M. Lindeman teikna ned i Telemark på midten av 1800-talet. Desse har vorte forma av mange kvedarar i vår tid, som igjen har vore med og forma mi tolking av «Draumkvedet.»

Linda Røyseth skal framføra «Draumkvedet» i Fantoft stavkyrkje 6. januar. Under: Grutte Gråskjegg, djevelen, er eit gammalt namn for den høgste norrøne guden, Odin.

ILL: GERHARD MUNTHE

Trettandedags jul

«Draumkvedet» fortel om Olav Åsteson, som la seg ned på julekvelden og fall i djup søvn. Trettandedags jul vakna han, då folk var på veg til kyrkja. Etter gamal tru trudde ein at sjela måtte gjera ei lang reise etter døden. Olav Åsteson gjorde denne reisa i levande live. Medan han søv, har han sett livet etter døden: skjærselden, himmeriket og helvete. Olav rir til kyrkja for å fortelja det han har sett. Kontrasten er stor: Presten står framme ved altaret og les opp «lestine lange» på latin og Olav sit seg bak i kyrkjedøra og fortel om draumane sine.

Endar godt

Gjallarbrui (brua mellom denne verda og åndeheimen) var fullsett med kvasse piggar og vakta av farlege dyr. Olav har sett korleis synder vert straffa og fått ein glimt av paradiset. I Brokksvaline er han vitne til domen som sjelene får. Frå nord kjem djevelen og hans følgje på svarte hestar, frå

Kultur

sør kjem englehæren på kvite hestar. Kanskje ein skal halda på spenninga? Nei, «Draumkvedet» endar godt! Diktaren let alle syndesjelene koma til Jesus Krist, noko som eigentleg ikkje var ei godkjent truførestilling i middelalderen.

Styrkeprøve

For meg er «Draumkvedet» ei slags styrkeprøve. Frå tidlegare heitest det at ingen kvedar er så god at han kan heile «Draumkvedet», men dei fleste kvedarar kan noko. Det er nok riktig også i dag. Det at «Draumkvedet» i større eller mindre brotstykke har vorte vidareformidla gjennom utallige generasjonar, gjev det ein styrke og ein ekstra verdi. Eg er audmjuk over at eg får lov til å formidla denne forteljinga, og ikkje minst fordi eg får lov til å gjera det i Fantoft stavkyrkje. Det er ei fantastisk ramme for framføringa, og eg gler meg verkeleg til dette! Ynskjer også alle som vil dela denne opplevinga med meg hjarteleg velkomne! ●

Konsulent-retur til kirkene

Kirkevergen i Bergen reverserer deler av prostireformen og foreslår at menighetskonsulentene fra nyttår flytter tilbake til menighetene. Forslaget skal behandles desember.

AV JAN HANCHEN MICHELSEN

Derimot kommer ikke de nedlagte stillingene som daglige ledere tilbake, og fortsatt skal alle henvendelser vedrørende dåp og vielse rettes til det felles menighetskontoret i Fana.

Har vært savnet

Men ved at konsulentene flytter tilbake håper særlig menighetenes mange frivillige å lettere få kontakt med «rette vedkommende». Også mange prester har savnet et større arbeidsmiljø i det daglige virket.

- Konsulenten er menighetsrådenes sekretærer, og det har vært dypt savnet i mange menigheter at denne stillingen ble fysisk flyttet bort fra menigheten og til et sentralt kontor for hele prostiet, sier kapellan Bjørn Moe i Skjold menighet.

Omstridt

For reformen var omstridt. Noen menigheter har sagt seg fornøyd med reformen, i mange andre menigheter har den gamle ordningen vært savnet: -Det er derfor glede mange steder over at i alle fall konsulentene trolig igjen kan arbeide lokalt i menigheten. Men hvordan vil skal løse den nye arbeidsdelingen i praksis vil vi først få vite etter nyttår. Jeg vil også samtidig påpeke at de fleste prester mener servicenkontoret i Fana, de som tar imot dåp, vigsel og begravelser, gjør en svært god jobb. Også samarbeidet med prester, organisater og kirketjenere fungerer bra - selv om en del brukere riktig nok kan ha hatt problemer med å komme igjennom til kontoret på telefon, sier Moe. ●

Aktuelt

Med dikt i brilleetuiet

Forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen (57) har alltid et dikt gjemt i brilleetuiet. Og etter en travel høst ser hun nå frem til rolige dager sammen med dem hun er glad i.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Hun møter meg på Flesland en fredag ettermiddag, like etter ankomst fra Oslo. Til tross for et yrende liv på flyplassen finner vi lett et lite bord for oss selv. Dette er ikke et sted folk stopper, alle er underveis. «Gå til flyplassen og bli vis», sier de utenomjordiske.

Afghanistan

- Er Norge i krig?

- Det som foregår i sør-Afghanistan er krigshandlinger. Vi er i Afghanistan som NATO-medlem på bakgrunn av et vedtak i FNs sikkerhetsråd. Afghanerne har levd i flere tiår med krig, konflikt, undertrykkelse og naturkatastrofer. At NATO skal lykkes er først og fremst viktig for afghanerne selv.

Anne-Grete har besøkt landet tre ganger det siste året. Hun lener seg frem.

- Soldatene våre er opptatt av at afghanerne skal få et bedre liv. De må få skole, helsetilbud, rent vann. I september i fjor etablerte vi en leir i Maymaneh. Mandatet her er å sørge for sikkerheten slik at de frivillige organisasjonene kan komme inn og gjøre sitt arbeid.

Å bære staur

- Per Borten sammenlignet det å lede samlingsregjering med å bære staur. «Det er lett når de er godt samlet, men det er tungt å bære sprikende staur». Hvordan opplever du samholdet i regjeringen?

- Vi er tre partier samlet rundt en felles regjeringserklæring. Vi har et veldig godt arbeidsforhold i regjeringen, med en demokratisk sjef.

- Men så er det noen som vil kjøre sakene sine gjennom media?

- Mye har forandret seg siden Bortens tid. I dag er media der hele tiden. Det må vi forholde oss til.

- Selv når enkelte skriver avisinnlegg?

- Jeg forholder meg til regjeringen, og lar meg ikke avspore av dette. Når det gjelder forsvarssjefen, så har vi ulikt perspektiv. Vi har god dialog, men jeg ser det skaper mye støy når han går ut med at Forsvaret må bygges ned. Vi driver ikke distriktspolitikk, men må ta i betraktning at Forsvaret er en hjørnestein i mange lokalsamfunn.

Misjonær og skuespiller

Anne-Grete vokste opp i et hjem med mye debatt. Foreldrene hadde en søkende og nysgjerrig innstilling, og oppfordret barna til å tenke selv.

Hun fikk tidlig hjerte for de svakeste i samfunnet, og så for seg en fremtid enten som misjonær - eller skuespiller.

- Jeg var lenge med i Santalmisjonen, som på den tiden engasjerte seg i India. Det ble helt lidenskapelig, og jeg fikk tidlig interesse for bistandsarbeid.

- Det har fulgt deg?

- Det føles meningsfylt når arbeidet vårt kan bidra til å skape trygghet og slik legge grunnen for en bedre fremtid.

- Skuespilleryrket, er det også bistandsarbeid?

- Kanskje i en overført betydning. I mange år leste jeg dikt og teaterstykker med skuespiller

Ellen Marie Wigum. Unge mennesker har mange drømmer, men dette var en av de viktigste.

Sebraspsørsmål

- Bruker du dikt i jobben?

- Jeg brukte det en del i Bergen, men ikke etter at jeg ble forsvarsminister.

Hun åpner brilleetuiet, og ut faller noen krøllete papirlapper.

- Dette er jeg svært glad i, sier hun, reiser seg og deklamerer:

NORGE I KRIG: Dagbladets overskrifter tyder ofte på det.

KISØGER: - Mange har prøvd å få meg til å være alvorlig på bilder. Jeg får det bare ikke til, sier Anne-Grete Strøm-Eichsen.

«Jeg spurte en gang en sebra: Er du sort med hvite striper eller hvit med sorte striper? Og sebraen så på meg og sa: Er du sterk med svake sider eller svak med sterke sider? Er du god med onde påfunn eller ond med gode påfunn? Er du glad med triste dager eller trist med glade dager? Er du flink med dumme innfall eller dum med flinke innfall? Og slik fortsatte og fortsatte og fortsatte den, og aldri, aldri spurte jeg en sebra om striper igjen.»

Diktet er skrevet av Shel Silverstein (1930-99), en amerikansk poet mange kjenner gjennom sangene han skrev for gruppen Dr. Hook.

Julebudskap

Julen tilbringer Anne-Grete hjemme på Hjellesstad, der hun og hennes mann deler en større generasjonsbolig med mennens foreldre.

- Svigerfar er 92 år, svigermor 90. Begge er oppegående og i fin form. Bo-

formen har vært gull verdt – både for oss og dem. Barna våre har fått god kontakt med de eldre, som igjen vitaliseres av å være med de unge.

- Hva betyr julen for deg, som kristen?

- Julen er en periode der man kan ta det litt rolig og tenke gjennom tingene. Det er ikke alltid lett å holde på en kristentro, men jeg tror det er godt for alle mennesker å tro på noe. I likhet med mange kristne har også jeg balansert mye mellom tro og tvil.

Anne-Gretes datter Cathrine (34) har den medfødte lidelsen Praader Willis syndrom. For fem år siden flyttet hun fra foreldrehjemmet til et bokollektiv for psykisk utviklingshemmede.

- Det er alltid toft for foreldre å få barn med et litt annet utgangspunkt enn alle andre. Det er krevende, på en måte har man små barn hele livet. Samtidig er det et lite julebudskap i dette også. Jeg har alltid tenkt at det var godt det var oss hun kom til. ●

Er julegåva rettferdig?

Rettferdig julegåve? Kva meiner du? tenker du, kanskje lettare irritert.

AV KRISTIN LØDDEN HOPE,
PROSJEKTEIAR FORBRUK OG
RETTFERD, BJØRGVIN BISPEØMME

Skal glede over å gje julegåver også bli tatt frå oss no? Gleda over å gje er for mange større enn det å få. Nokre kosar seg med å planlegge innkøp av gåver. Vi er gjerne ute i god tid, og tenker varme tankar om dei vi er glade i.

Kanskje lagar du noko med eigne hender. Andre synest julegåvemaset er eit stress. Ikkje ønskjer vi oss noko heller. For vi har jo så mange ting. Og det vi ikkje har, kan vi kjøpe sjølv.

«Til den som har alt» lokkar reklamen og presenterer duppedingsar vi ikkje kan klare oss utan. Eller? Undersøkingar viser at det vi ynskjer oss mest av alt er tid. Meir tid saman med dei vi er glad i. Meir tid til å dyrke hobbyar eller gjere kvalitetsting. Gåvekort med snømaking, barnepass, kinobilletter, massasje og liknande er gode, alternative gåver (fremtiden.no og grønnhverdag.no) For andre er ein gåvesjekk til nokon som verkeleg treng det vel så greit som ei personleg gåve. (reddbarna.no og kirkensnødhjelp.no)

Julegåver har lang tradisjon. Vi gir kvarandre gåver i takksend over og som symbol på Jesus-barnet som den største gåva. Julia er ei glad høgtid. Vi vil dele gleda med kvarandre, og ikkje minst med borna. Sjølv om barneroommet er fullt av leiker, er det framleis knytt store forventningar og spenning til julegåvene. Det er rett og rimeleg at vi har tradisjon for å gje gåver til dei vi er glade i.

Men er det rett å gje ei gåve som er produsert under urettferdige og kritikkverdige forhold? Og korleis kan eg vite om ei vare har etisk standard? Internasjonalt har ei merkeordning (Max Havelaar/Fairtrade). I Noreg er det mest maximalt å få tak i (sjå maxhavelaar.no).

Vi kan vere med på å påverke til eit etisk forbruk ved å vere bevisste konsumentar. Når julekvelden er over, la familien finne ut kor gåva er produsert. Ok, mest sannsynleg Kina ja. Kan de finne ut kor hen i Kina? Namnet på fabriken? Korleis forholda er for dei som jobbar der? Har selskapet som sel produktet ein etisk profil? På www.etiskforbruk.no kan du få mange gode tips og lenkar til korleis du kan gå fram for å finne ut den etiske standarden til eit produkt. La det gå sport i å finne ut mest! Med ein e-post til importøren kan du vere med på å gjere julegåvene litt meir rettferdige...

God jul!

ILL: SVEIN NYHUS/
GRØNN HVERDAG

–Gråt ikke mer

Et sted i Bergen sitter en kvinne fra Iran (34) og lengter etter sine to mindreårige døtre. Barna blir tatt hånd om av barnevernet, selv må hun leve i skjul for norske myndigheter. Hun finner trøst i en nyvunnen kristentro og vakre ord fra den iranske poeten Hafez.

«Gråter du? Slipp håpet inn på ny
og gråt ikke mer!» Hafez

TEKST, FOTO OG ØVERSETTELSE: MAGNE FONN HAFSKJØR

Hun er en liten kvinne med et karakterfast ansikt og øyne som ulmende glør. Hennes eldste datter er med som tolk. Det blir satt frem kaffe, småkaker og leouz – en type hvite karamellignende søtsaker med knuste pistasjenøtter.

Jeg kommer fra en liten by i det sørlige Iran. I en søskenflokk på ti barn var jeg nest yngst.

Hun forklarer at det er vanlig med store familier der hun kommer fra, noe hun lattermildt forklarer som påvirkning fra den arabisktalende del av befolkningen.

Midlertidig kone

- Menn kan ta inntil fire koner, dersom første kone er enig. Mange tar også til seg en «midlertidig kone» – et lovformelig ekteskap som inngås for en på forhånd avtalt periode. Denne perioden kan være et år, en måned, en uke – eller en time.

Selv ble hun tvunget til å gifte seg da hun var 17 år gammel. Mannen foreldrene hadde valgt for henne var 14 år eldre, nær venn av familien – og narkoman. Det siste oppdaget hun først etter at ekteskapet var inngått.

- Samtidig ble jeg gravid. Han likte ikke dette, og begynte å slå meg. Da jeg var fire måneder på vei, mistet jeg barnet.

Hvite klær

Da hun ble gravid på ny, ønsket hun å skille seg. Familien tillot ikke dette. «En kvinne går inn i mannens hus med hvite klær, og kommer ut med hvite klær» ble hun forklart.

- Min eldste datter ble født da jeg var 19 år, inn i en hverdag preget av krangler, vold og rus. Jeg søkte «dadgah» (tingretten) om skilsmisse, uten å nå

frem. Iransk lov krever bekreftelse fra to mannlige vitner før de kan feste lit til en kvinnes forklaring. Dommeren minnet også om at barnet tilhører mannen ved skilsmisse.

- Er kvinner lite verd i Iran?

- Generelt sett har kvinner ikke så mye verdi. Samtidig er det store forskjeller mellom familier. Koranen har egentlig sterke regler for å beskytte kvinner, men ikke i lovverkets tolkning.

Kjærlighet

- Jeg gikk tilbake til ham, mest av frykt for å miste min datter. Kort tid etter ble jeg gravid igjen.

Hun dekker kaffekoppen sin med hånden, ser vekk en stund.

- Den dagen min yngste datter ble født, hadde jeg mottatt flere slag og spark mot magen. Jeg begynte å blø og mistet fostervannet. Min mann stakk av, men heldigvis hjalp naboer meg til sykehuset.

Den eldste datteren har hørt lenge på hva moren sier.

- Far kunne mishandle mor rett foran mine øyne. Selv kunne jeg ikke gjøre annet enn å gå ut av huset, gjøre noe annet. Dette kommer jeg alltid til å bære med meg.

- Har du snakket med ham etter at dere kom til Norge?

- En gang. Da truet han meg å hente oss. Andre har sagt at han ønsker å kjøpe et hus og en bil til meg. Han skylder meg ikke hus eller bil – men kjærlighet. Det fikk jeg aldri fra ham.

«Gråt ikke mer, mitt hjerte,

la Noah lede deg,

Han fører din Ark til den

ønskede havn!» Hafez

Åtte måneder i skjul

Hjemme var det nå verre enn noen sinne, og hun søkte skilsmisse.

- En mulighet slo ned i meg. Jeg kunne flykte til min søster i Norge!

I skjul ordnet hun turistvisum for seg selv og barna. De kom hit i 2001, og søkte asyl kort tid etter ankomst. I 2002 mottok hun det obligatoriske avslaget på asylsøknaden. Et år senere ble hun formidlet avslag nummer to – sammen med vedtak om utkastelse fra Norge. Hun tok da med seg barna og romte. Etter å ha levd i skjul i åtte måneder, valgte hun å overlate barna til barnevernet.

- Min yngste datter ble syk, men kunne ikke gå til lege. Min eldste datter fikk ikke gå på skole. Ingen av oss kunne bevege oss trygt ut av huset vi gjemte oss i.

Våren 2004 flyttet søstrene sammen på barnehjem.

Livsviktig samvær

Utlendingslovens §45 sier at «offentlig myndighet etter anmodning skal gi utlendingsmyndighetene opplysninger (...) om utlendingers navn og adresse uten hinder av taushetsplikt.» Med henvisning til denne paragrafen advarte barnevernet moren mot å kontakte barna, da de var nødt til å informere politiet dersom de ble spurt.

- Det gikk et halvt år før vi fikk se moren vår igjen, sier eldstedatteren.

- Mors venninne skjulte moren vår på gulvet inne i bilen. Slik fikk vi noen dyrebare minutter sammen.

Yngstejenten forandret seg i denne perioden. Hun, som før hadde vært livsglad og utadvendt, ble stille og apatisk.

- Min søster trodde at mor hadde sviktet oss og begynte å kalle meg for mamma. Jeg prøvde å forklare henne at mor gjorde dette for å beskytte oss og ta vare på oss. For en fireåring var dette vanskelig å forstå, sier datteren.

Julen 2004 ble den lille familien innvilget tre dagers midlertidig oppholdstillatelse. Det gjorde godt å møtes. Samtidig var det vondt å vite at det kunne ta lang tid før de fikk se hverandre igjen.

- Jeg ønsker meg et rolig liv sammen med barna mine, sier den iranske kvinnen, her sammen med sin eldste datter.

Rettsak

- Barnevernet ønsket å plassere barna mine i fosterhjem. Dette godtok jeg ikke, og det ble rettsak.

Saken gikk over to dager i sommer, og hun trosset faren for å bli kastet ut av landet ved å møte i retten.

- Jeg måtte forsvare meg. Barnevernet sa at jeg sviktet barna, sannheten var at de begrenset mulighetene for samvær.

Hun fikk medhold. Barna får derfor bli i barnehjemmet til saken om oppholdstillatelse er ferdigbehandlet. Hun er takknemlig for at flere av de barnehjemsansatte vitnet til hennes fordel. Etter rettsaken får begge døtrene besøke moren seks timer ukentlig – uten annen voksen tilstede. De har fått ny tillit til barnevernet.

- Skal jeg flytte, må det bli hjem til mamma igjen, sier datteren.

«Målet er langt borte, veien lang,

Men alle stier leder til det samme husly

Der du skal legge fra deg byrden – så

gråt ikke mer. Hafez

To følgesvenner

For to år siden ble kvinnen døpt.

- Jeg hadde lenge funnet trøst i bibelen. På en måte fant jeg meg selv i kristendommen. Det gjør godt å vite at noen elsker meg som den jeg er.

Kristendommen har gitt henne en ny følelse av trygghet og håp. Hun legger livet i Guds hender, og stoler på at Hans vilje vil seire.

- Jesu ord i Bergprekenen har lært meg å være sterk og kjempe for mine rettigheter. Jeg er blitt styrket i troen på at jeg skal vinne frem i min sak.

Sitt første møte med Jesus hadde hun kort etter hun først kom til Norge.

- Vi var nettopp flyttet på asylmottak, da jeg ble invitert til en gudstjeneste. Presten sa at han så to personer ved min side. Den ene var Jesus, den andre et lite barn. Det gikk kaldt nedover ryggen på meg. Han snakket om barnet jeg mistet.

Gråt ikke mer

I høst instruerte arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen, i påvente av en lovendring, Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda om å «stille i bero alle saker som gjelder lengdeværende barn som har søkt asyl eller opphold på annet grunnlag.»

- Jeg håper at mine bønner nå er hørt. Mitt største ønske er et liv sammen med barna i Norge. Her kan vi ha det trygt sammen, uten frykt. ●

«Gråt ikke mer! Fra sorgens hvilested

Skal det springe roser frem fra det

nakne gulv! Hafez

Hafez' divan

Khwajeh Shams al-Din Muhammad Hafez-e Shirazi (ca. 1320–90) skrev sine dikt for over 600 år siden, men er fortsatt blant Irans mest leste forfattere. Graven i fødebyen Shiraz (bildet) besøkes årlig av flere millioner beundrere. Verkene hans fikk sin første vestlige oversettelse i 1771, da William Jones oversatte et utvalg fra hans «divan» (diktksamling). Goethe hyllte Hafez som en poet uten likemann: «Hafez risset inn uforgjætelige sannheter i en eviggyldig poesi.» Poeten Emerson sa det slik: «Han ser for langt; han ser gjennom; slik er den eneste mann jeg ønsker å være med eller være.» Edward Fitzgerald, som oversatte diktksamlingen «Rubaiyat» av Hafez' landsmann Omar Khayyam (1048–1122) leste Hafez på originalspråket, og kalte ham språkets største musiker.

- Nesten alle hjem i Iran har en «divan» (diktksamling) av Hafez, sier den iranske kvinnen. - Den brukes som veiviser i livets store spørsmål. Diktene hans sier at du kan ha mange problemer, men i tillit til Gud skal du til sist finne det du leter etter.

- Hafez snakker mye om kjærlighet?

- Alt jeg vet om kjærlighet har jeg lært av Hafez. Han sier at den største kjærligheten er den du aldri får, ler hun. ●

For hjelpepleier Else-Marie Lyngbø (63) på Elveneset blir årets julefeiring annerledes. Ved bordet vil det bli dekket til en som ikke lenger er der.

TEKST OG FOTO: MAGNE FONN HAFSKOR

Det var i fjor på denne tiden at mannen, Kåre Lyngbø begynte å føle seg dårlig og oppsøkte lege. Provesvarene var urovekkende, og legen kalte ham inn til undersøkelse like over nyttår. Det ble avgjort å legge ham direkte inn på Haukeland. Der ble det konstatert kreft i bukspyttkjertelen, med spredning til leveren. To måneder senere døde han. Else-Marie kan se tilbake på gode år sammen med sin mann, og gleder seg nå over tre voksne sønner og fire barnebarn. Samtidig har dette vært en tung tid.

- Når man har levd sammen et helt liv, blir man nesten som en organisme. På en måte føler jeg meg nå som en halv person.

Ventetid

Etter to uker på sykehuset kom mannen hjem i 14 dager, men måtte hele tiden ned på sykehuset for nye prøver.

- Det gjorde vondt å se hvordan tilstanden gradvis ble verre. Det ble slik at hver gang jeg fulgte ham til sykehuset, regnet jeg med å reise alene hjem igjen.

En tom plass ved b

Kåre ble fort avhengig av hjelp til alle gjøremål. Else-Marie er nattevakt ved et sykehjem, og aktiviserte familien til å være hos mannen når hun skulle på vakt.

- I denne perioden gikk jeg i halv sykemelding. Det føltes godt å være sammen med kollegaene i en sammenheng borte fra den vanskelige situasjonen hjemme. Jeg vet ikke hvordan jeg hadde klart meg gjennom dette uten støtten fra kollegaer og familie.

Håpet

- Barna tok det svært tungt. Han har alltid stilt opp for familien, hjulpet alle. Nå var det han som var syk. Jeg hadde håpet at han kunne bli litt bedre ved vår hjelp.

Men slik skulle det ikke gå. Ikke en

gang legene kunne bidra til å gi ham noe positivt, litt håp. Diagnosen var alvorlig, og det gikk bare en vei med ham.

- Vi hadde lagt alt til rette for at han skulle få dø hjemme. Men tilstanden hans forverret seg så hurtig at det ikke hadde vært riktig å flytte ham hjem.

Familien var samlet hos ham da han døde, snakket til ham og var med ham hele tiden. Han døde stille og fredfullt om formiddagen den 13. mars. Han hadde nettopp fylt 71 år.

Det friske bildet

- Hvordan har du hatt det etterpå?

- Jeg har alltid følt meg som en sterk og ressursrik person som har kunnet snakke om alt. Men jeg innrømmer at det har vært svært tungt, spesielt om

ettermiddagen. Da satte vi oss ofte ned med en kopp kaffe, pratet om lost og fast. Nå er det en tom plass ved bordet.

- Kan du fortsatt snakke med ham?

- Ja, det kan jeg. Men jeg sliter med å få frem det friske bildet av ham. Det har nok ikke gått helt opp for meg ennå at han er borte.

- Nå blir det tomt

- Da han døde, fikk han et rolig uttrykk i ansiktet. Dette gjorde godt å se, samtidig som jeg kjente at nå blir det tomt. Det var vanskelig å gå fra ham etterpå.

Familien samlet seg for en minnestund, der de fikk se ham for en siste gang og ta farvel på en verdig måte. Presten i Birkeland var en god støtte for Else-Marie. Hun er også takknemlig for må-

ordet

ten menigheten har fulgt henne opp.

- Jeg fikk brev fra menigheten, og de kom på døren min med et fint kort og et stearinlys.

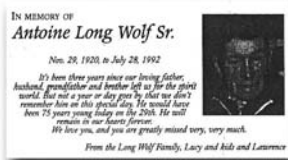
Hun fikk også tilbud om å ta kontakt ved behov. Dette har hun ikke benyttet ennå, men synes det lå omtanke i den omsorg hun ble vist.

Strå i vinden

- Hvor finner du styrken til å gå videre?

- Da jeg ble klar over at det ville gå denne veien, måtte jeg bare godta det og gå videre. Som et strå i vinden må jeg enten følge vindretningen eller knekke.

Hun fremhever samholdet i fami-

Over: MINNEANNONSER: Den amerikanske avisen *Indian Country Today* er talerør for amerikanske *sioux-indianere*. Her står dødsannonse side om side med minneannonser.

EN GRAV Å GÅ TIL: - Jeg snakker til ham, spøker litt og klapper på ham, sier Else-Marie Lyngbø.

lien og verdien i det å ha et arbeide å gå til. - Noen ganger har jeg tenkt at Gud har sviktet meg. Alt gikk så fort, vi rakk ikke å forberede oss. Samtidig kan man vel aldri bli godt forberedt på slikt. Det var så vondt, og det var ikke noe håp, det gikk bare en vei. Han ønsket selv at det skulle gå fort.

Hun blir stille, ser vekk fra meg.

- Det ble så vanskelig å forholde seg til dette. Jeg folte at det ble satt opp sperrer inne i meg. Vi likte begge å legge planer og se fremover. Nå var det plutselig blitt bare nåtid.

Minneannonser

Mange etterlatte synes det er vanskelig med alle dager som skal feires – dager som man var sammen om før.

- Julen blir nok aldri den samme. Det var da han ble dårlig. Men at familien gleder seg over samværet med hverandre er en god måte å minnes ham på.

- En avdød venn var *Lakota-Sioux-indianer*. Han fortalte at i deres kultur ble de døde minnet gjennom å markere dagen de døde. I avisen deres står minneannonser side om side med dødsannonser. Hva synes du om en slik skikk?

- Det høres ut som en fin skikk! Når jeg snakker om og minnes min mann, kjennes det som om han ikke er helt borte, men med oss fortsatt.

Fuglesang

- Er du begynt å se fremover igjen?

- Jeg må jo det. Men jeg stopper opp hele tiden.

Else-Marie tar vare på minnet om en snill og omtentksom mann, med mye liv og humoristisk og positiv innstilling til livet. Kåre likte å synge, og gledet seg alltid over våren og fuglesangen.

- Kort før han døde husker jeg han tok en sangstrofe på kjøkkenet. Han var da svært dårlig. «Dette var godt å høre», sa jeg. «Dette var lenge siden!» For det var blitt så stille. ●

SORGLYSBÆRER: Et lys i mørket.

FOTO: KARL DAG BÆRUG

Et enkelt lys med mye mening

Et par måneder etter begravelsen kan sorgen fortsatt være stor selv om hverdagen forlengst har begynt.

AV ELI HEGGDAL

Da kan det for noen være godt å få besøk av en som gjerne vil lytte. En som har med seg et lite lys. I Birkeland menighet får de nærmeste pårørende etter dødsfall tilbud om hjemmebesøk. Mange synes det er godt å se et nytt ansikt og da er det ofte Karl Hugo Grindheim som kommer på besøk.

Medmenneske

Han vet ikke på forhånd hva som har skjedd med den enkelte og det er ikke meningen at han skal vite detaljer. Det viktigste er at han er et medmenneske. Når man står der på trappa, hender det at han gruer seg litt. Kanskje synes de det er dumt at han kommer? Det hender noen bare tar imot lyset, men som regel blir han invitert inn til en prat.

- Er det trist å gå på slike besøk?

- Nei, det jeg har jeg aldri opplevd, sier Karl Hugo. - Folk får lov til å snakke og det virker de glade for.

Sorglysbærer

- Hva slags ballast trenger en?

- Det er mange som kan være sorglysbærere, men litt livserfaring er nok en fordel.

Selv synes han det er godt å være med. Han får noe igjen for dette.

- Så lenge det tenkes et lys i dobbel forstand er det fint, sier han stillferdig.

Kan du tenke deg å gå delta i sorgarbeid? Ta i tilfelle kontakt med din menighet for en samtale. De som er med på menighetens sorgarbeid får oppfølging og tilbud om å være med på kurs når det er mulig. ●

Solen går ned

Med den ene hånden styrer jeg en barnetrille fylt opp med gaver, i den andre holder jeg i en liten barnehånd. Lyset fra stjerner over en julepyntet gågate gir gjenskin i min lille datters øyne.

- Se, mannen spiller! sier hun i det vi passerer en gatemusiker. Vi stopper, jeg gir henne en tier hun sjenert legger i gitarkassen.

- Takk, sier mannen, stopper å spille. På andre siden av gaten ser vi en mann som langsomt siger ned langs murveggen. Han ser sliten ut, skitne klær og langt ufidd hår og skjegg. Musikanten går over til ham, setter seg på huk ved mannens side.

- Går det bra? spør han.

- Ikke bry deg, svarer den andre, kanskje mer trett enn sint.

Han reiser seg igjen, går over til den andre siden igjen.

- Denne er til deg, sier han til den ufildte mannen.

Kjente toner og ord flyller

tomrommet mellom travle mennesker. Sangen er skrevet av Neil Young, kanadieren med et hjerte av gull. Mange stopper opp, lytter - dette er musikk som snakker til noe dypt inne i oss:

«I've seen the needle and the damage done/a little part of it in everyone/But every junkie's like a settin' sun.» («Jeg har sett sprøytespissen og skaden den gjør/alle har en liten del av det i seg/en rusmisbruker er som solen når den går ned.»)

Et kort øyeblikk lyser den narkomane opp, leppene sprekker i et tannløst smil.

-Takk, sier han. ●

Med ønske om en god jul for alle! Kjærlig hilsen Datteren

Synspunkter på bladet?

Redaksjonen vil invitere til debatt, kommentarer og innspill angående artikler og annet stoff som kommer på trykk i bladet. Vi trykker gjerne både korte leserbrev og, etter avtale, lengre kronikker. Ta kontakt på telefon 55 23 25 47, e-post: post@dragefjellet.no for ytterligere informasjon.

NMS U-leirer vinter/vår 2007

Januar 12.-14.	leirleder. Alværa	Mars 23.-25.	PrePalmeLeir, 4.-7. klasse, Kvamseter
Februar 23.-25.	aktivitetsleir, 5.-7. klasse. Alværa	April 5.-9.	Familieleir NMS og NMS U, Kvamseter
26.-28.	vinterleir, 2.-5. klasse. Alværa		
23.-26.	EnerSki. 8. kl. - 3. kl. videreg., Kvamseter		For påmelding kontakt NMS U Bjørvin på 55 54 68 60, e-post buabgn@nms.no eller via www.nmsu.no
Mars 16.-18.	SMS-leir, 8. kl. - 3. kl. videreg., Kvamseter		

Dahls Begravelsesbyrå

ETABLERT 1933

har som familiebyrå levert sine tjenester i mer enn 60 år i Fana og hele StorBergen.

Byrået har gjennom årene opparbeidet en bransjekunnskap som bidrar til en verdighet og stil som de som trenger oss vet å verdsette.

Dette gjør vi på de pårørendes premisser, enten man vil at vi skal gjøre alt, eller man vil ha råd og delta selv i forberedelsene til gravferden.

TLF. 55 13 15 00

HELE DØGNET

APELTUNVEGEN 1, 5222 NESTTUN

STOR PARKERINGSPLASS

VI KOMMER OGSÅ TIL HJEMMEKONFERANSE

DAG / KVELD

Disponent Kjell Rein Dahl privat 55 10 25 95

BERGEN OG OMEGN BEGRAVELSESHJELP

KARI POLDEN TOM WILSEN
55 33 45 88 55 19 95 88

Teatergt. 20, 5010 Bergen

Tlf. 55 21 44 50

Mobil 917 51 700

• DOKNAVKT
• PARKERING
• BLOMSTER
• MONUMENTER

Solstrands Begravelsesbyrå

Herman Fossett. 11, 5007 Bergen

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet

E-post: post@solstrands.no

Vår erfaring - din trygghet

Hvordan har du det EGENTLIG?

Krisetelefon
815 33 300

E-posttjeneste
www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS

ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10

Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prost.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Husk på dåpsbarna!

Gode bøker og
god musikk får du hos

vestbok

Vetrlidsallmenningen 1

tlf. 55 31 79 63 post@vestbok.no

www.vestbok.no

Velkommen til

FANA SPAREBANK
- en bank å stole på

tlf. 55 91 98 00

www.fanasparebank.no

Krisetelefon E-posttjeneste
815 33 300 www.kirkens-sos.no

Kirkens SOS
ET MENNESKE Å PRATE MED
NÅR LIVET ER SOM VERST

EL-KJØPEN

Elfag

Håvardstun Elektriske as
Ytrebygdsveien 237 5258 BLOMSTERDALEN Telefon 55 22 71 03

BÅTER
BÅTUTSTYR

**Bjordan &
Madsen AS**

C.Sundtsgt. 50 - Tlf. 55 90 10 30
Dolviken - Tlf. 55 98 70 70

GRAVFERDSTJENESTEN I.B A/S

Tilbyr hjelp, rådgivning og bistand ved begravelser og bisettelser

DØGNBETJENT TELEFON
55 34 35 90

Nærområde:
BERGEN MED OMLAND
DAMSGÅRDSVEIEN 210
www.gravferdbergen.com

- * Verdigjethet
- * Informasjon om alternativer
- * Samtale i hjemmet
- * Parkering
- * Skjyferdykkert

SPAR

TERJES MAT A/S
5251 Søreidgrend
Tlf. 55 52 69 90

Post i butikken:
55 52 03 74

**Sandsli
Sportssenter**

www.sandsli sport.no

sykkelbutikk - sykkeverksted - squash - idrettshall - pizzeria/restaurant

Sandsliveien 11 - tlf.: 55 12 64 50

**Selvvaske/Maskinvaske - Propan
Dagligvarer - Tilhengerutleie**

Åpen 06-24 (08-24)

Fana Tannhelsesenter

Tannlegene Erik Njåstad, Ivar J. Svardal, Pål Wergeland
Tannpleier Synnøve Stapnes

- Porselensarbeider
- Implantatbehandling
- Lystgassbehandling
- Akutt hjelp

Tlf. 55 98 13 09

Åpningstider: Man. - tor. 08.00-19.00
Fred. 08.00-14.00 • Lor. Etter avtale

Byens Trafikkskole

v/Domkirken
«Vegg i vegg med 5 videregående skoler»

Kontor: 55 31 07 00, kl. 08.30-16.00
Adresse: Kong Oscarsgt. 23, 5017 Bergen
Privat: Rolf Flatthom, 55 99 05 89, 970 78 787

BIL & MC

**coop
prix**

LETTVINT OG GARANTERT BILLIG

Søreide
Åpent 09.00-22.00
(09.00-20.00)

B.G. AUTO
Autorisert bilverksted

Ytrebygdsv. 21, 5251 Søreidgrend

**DØGNVAKT
HURTIG SERVICE**

Alt i mekaniske reparasjoner

Alle bilmerker

• EU-kontroll/tilstandsrapport

Person-/vare-/lastebiler

Åpningstider: Man-fre: 8-20 lør-søn: 10-16

Telefon 55 98 21 80 - Faks 55 98 18 16

RAGNHILD THORSHEIM KRISTING
GRAVFERDSHJELPEN AS

Hagerupsvei 32X, 5093 BERGEN

**Hele døgnet
Tlf. 55 28 05 22**

**DEN BESTE TIDEN
ER DEN DU DELER
MED ANDRE**

Din leverandør: Steinsvikveien 2, 5251 Søreidgrend
Bestilling 22 22 55 55 - www.peppes.no

FANATORGET

FANA SPAREBANK

**Fanatorget
Blomster AS**

AURDALSLIA 12
5253 SANDSLI
TLF. 55 22 65 10

REMA 1000
bare lave priser

*Totto's
Gullsmie*

**Fanatorget
Bok**

posten

Sandsli apotek

ditt Alliance apotek

TLF. 55 99 12 60 Faks 55 99 12 61

www.fanatorget.no

Den nye sp

Speidergruppa i Søreide tar inn nye speidere. For første gang på flere år blir det åpnet for et nytt «kull» speidere, både gutter og jenter i 5. og 6. klasse er velkomne til å bli med.

AV JENS Z. MEYER

– Vi har nettopp delt ut lapper til elevene på Søreide skole, så nå er vi spent på påmeldingen, sier Thorkild Tylleskär. Han har vært speiderleder for guttene i KFUM på Søreide de siste 4-5 årene.

De guttene han begynte med, går nå på ungdomsskolen og fire av dem fortsetter som patruljeførere for de nye speiderne.

Fellesgruppe

Mens det tidligere har vært guttespeidere på Søreide og jentespeidere på Sandsli, blir det nå en felles speidergruppe knyttet til Søreide kirke og KFUK-KFUM.

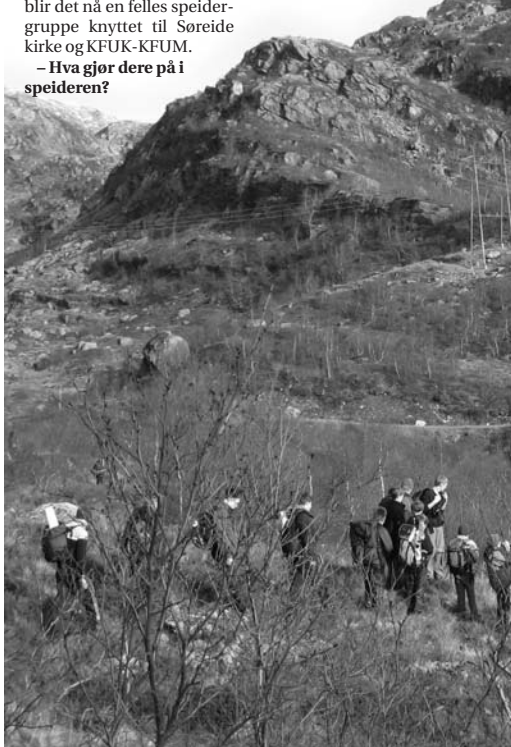
– Hva gjør dere på i speideren?

– Vi møtes hver mandag kl. 18-19 i ungdomslokalet nedenfor kirken, så sant vi

da ikke er ute i naturen. Typiske speideraktiviteter er friluftsliv med turer, naturopplevelser, knuter og andre praktiske ferdigheter, førstehjelp og orientering, sier Tylleskär som forteller at speiderne har 100-årsjubileum i 2007, noe som vil prege året en del.

Thorkild Tylleskär.

Speiderpatruljen

Mens 5.- 6. klassingene er speidere, finnes det også småspeidere som er yngre enn disse. Foreløpig blir det ikke startet noen småspeidergruppe på Søreide, men Tylleskär sier det trolig vil bli startet småspeidergrupper så snart det er nok foreldre eller andre voksne ledere som kan være med på å drive gruppen. ●

Plass til flere

Det er fortsatt plass til flere gutter og jenter (5.-6. klasser) i speideren på Søreide.

Kontakt: Thorkild Tylleskär,
mobil 480 74 410,
e-post: thorkild.tylleskar@cih.uib.no

Speiderne i Søreide utvider nå med en ny patrulje for 5.- 6. klasse. Her er bilder fra de store speidernes høstmanøver i Stølsheimen og en bymanøver i Bergen sentrum.

Reportasje

Julerverksted

Alternativ til travel julehandel:

Kom til Søreide kirke med avslappet og god atmosfære.

Lørdag 9. desember
kl. 12-16 lager vi

- Julekort
- Julepynt
- Engler
- Hekling
- Lefser
- m.m.

Åpning ved kapellan
Kobjørn Gunnarson
Kulturelt innslag -
Kafé - Tombola

Enkeltpillet: kr. 100,-
Familie: kr 200,-
Velkommen!

Beta-tilbakeblikk

Nå er høstens Beta-møter gjennomført, og vi unner oss et lite tilbakeblikk.

Den 3.mandagen i september, oktober og november har vært Beta-kveld i Søreide kirke. Da har vi vært sammen fra kl 19.30 til 22. Sammen rundt kveldsbordet, sammen i ulike tema og sammen i stillhet og fred i kirkerommet.

I september var det tonene som talte. Via en gruppe fra Sola Fide og den nye organisten Carsten Dyrge-land. De ga oss alt hjertet kunne begjære av musikalske opplevelser.

I oktober hadde vi «engle-besøk». Da var det Ivar Braut som førte oss gjennom Bibelens englebudskap på en meget grundig og flott måte.

I november satset vi på helse. Erik Sømme fra Fredheim helsesenter ved Kongsberg holdt et inspirerende helseforedrag han kalte: GLADERE, FRISKERE, SUNNERE. Så mye innsikt, alvor og humor kan en vanskelig klare å finne på en gang. Ingen kan vel si at Beta ikke er allsidig – etter dette.

På nyåret er vi i gang igjen, og nå satser vi på å gå tilbake til TIRSDAGEN – som før. 3. tirsdag i måneden – fra februar. Følg med! ● SD

Hvem-hva-hvor i Søreide menighet Menighetskontorets telefonid: mandag-fredag 0800-1530

Menighetskontoret

Tlf/faks . . . 55 59 71 00/55 59 71 09
 Kirkeskys . . . 55 59 71 05

Direktetelefoner

Sokneprest Hans Jørgen Morvik
 telefon . . . 55 59 71 02
 mobiltelefon . . . 924 53 773

Kapellan Kolbjørn Gunnarson

telefon . . . 55 59 71 03
 mobiltelefon . . . 970 68 403

Menighetskonsulent

Elisabeth R. Andersen, Fana prosti-
 kontor, Fanavegen 320, 5244 Fana
 telefon . . . 55 59 71 87

Organist (vikar)

telefon . . . 55 59 71 01

Kirketjener Ann Kristin Hovland

Mobil . . . 454 16 158

Menighetsrådsleder Gerhard Berge

telefon . . . 55 12 14 34

mobiltelefon . . . 901 46 788

Søreide Menighetsbarnehage

kontortelefon . . . 55 12 07 40

Styrer Berit Hop Grimen (bolig)

telefon . . . 55 22 90 44

døpte

- 01.10 Henrik Skomsvold
 Jessica O. Skog, Ålesund
 Eirin Nordeide, Skjold
 Maren K. Soviknes, Arna
 08.10 Noah Birkeland Haufe
 Emilie Flåten Underhaug
 Ulrik Rødal Skaar, Skjold
 15.10 Mathias P. Hosseiny
 Ingvald og Håvard
 Rief Nakken, Borgund
 22.10 Mathias A. Erikson, Fana
 Noah Mykkeltvedt Bye
 Aaron Christian Natland
 Mona Gill Rolland, Haus
 28.10 Sondre E. Nordanger,
 Emma Ljone Vadseth
 Begge Storetveit.
 29.10 Marita Espetvedt, Fana
 04.11 Hermann A. Starheim,
 Fana

døde

- 29.09 Ellis Strønen
 05.10 Martin Maurseth
 06.10 Odlaug Hovlandsdal
 12.10 Olav Otterskred
 18.10 Reidun Klokkevik
 20.10 Ivarna Gudrun Toft
 20.10 Bodhild M. Sandal
 20.10 Helene Marie Grimsæth
 01.11 Harald Paul A. Storli
 07.11 Gjertrud Bergersen

gudstjenester

3. des. – Første søndag i advent

11.00 Samtalegudstjeneste med konfirmanter. Dåp. Offer til menighetsarbeidet.

17.00 Lysmesse. Offer til menighetsarbeidet. Søreide Songlag m.fl. deltar.

10. des. – Andre søndag i advent

11.00 Høymesse med dåp og nattverd. Offer til menighetsarbeidet. v/Kolbjørn Gunnarson.
 17.00 Vi synger julen inn.

17. des. – Tredje søndag i advent

11.00 Høymesse med dåp og nattverd. Offer til menighetsarbeidet. Ved Hans Jørgen Morvik.

24. des. – Julaften.

14.00 Julaftensgudstjeneste. Offer til Kirkens Nødhjelp. v/Kolbjørn Gunnarson.
 15.30 Julaftensgudstjeneste. Offer til Kirkens Nødhjelp. Ved Kolbjørn Gunnarson.

25. des. – Juledag.

12.00 Høytidsgudstjeneste med dåp og nattverd. Offer til menighetsarbeidet. Sola Fide deltar. Ved Hans Jørgen Morvik.

26. des. – 2. juledag.

11.00 Ungdommens julegudstjeneste. Dåp og nattverd. Ten Sing deltar. Offer til menighetsarbeidet. v/Kolbjørn Gunnarson.

31. des. – Nyttårsaften.

11.00 Høymesse med dåp og nattverd. Offer til menighetsarbeidet. Ved Hans Jørgen Morvik.

7. jan. – Kristi åpenbaringsdag

11.00 Høymesse. Dåp, nattverd

14. jan. – 1.s.e.Kr. åpenbaring

11.00 Høymesse. Dåp, nattverd

21. jan. – 2.s.e.Kr. åpenbaring

11.00 Høymesse. Dåp, nattverd

28. jan. – Vingårdssøndagen

11.00 Høymesse. Dåp, nattverd

4. febr. – Sámannssøndagen.

11.00 Visitasgudstjeneste/ familiegudstjeneste. Dåp. Offer til Bibelmisjonen. Ved biskop Ole Danbolt Hagesæther, prost Per Barsnes og menighetens prester.

11. febr. – Kr. Forklæresdag.

11.00 Høymesse. Dåp, nattverd

kultur

Søndag 3. des. kl. 17.00

Lysmesse med Søreide Songlag og Kor på Søreide

Fredag 8. des. kl. 19.00

Ung julekonsert. Elever fra 1. klasse på musikklinjen ved Langhaugen videregående skole.

Lørdag 9. des. kl. 12.00

Julemarked. Forskjellige aktiviteter, utlodning, underholdning, servering.

Søndag 10. des. kl. 17.00

Vi synger julen inn. Familie-koret, TenSing, Jubilate.

Tirsdag 12. des. kl. 18.00

Konsert med Fanakoret og Aurdalslia skolekor.

Fredag 15. des. kl. 20.00

Konsert med Flesland Musikklag.

Lørdag 16. des. kl. 18.00

Julematiné. Carsten Dyrge-land, orgel, Marianne Lindtner, sopran og Wenche Torstensen, mezzosopran.

Biskopen kommer

Biskop Ole D. Hagesæther kommer på visitas til Søreide menighet i månedsskiftet januar-februar. Forrige bispevisitas var i 1994.

AV HANS JØRGEN MORVIK

Biskopen skal gjennom et hardt program den tiden han er hos oss. Han skal møte alle ansatte til samtaler en og en. Han skal møte menighetsrådet, og være med på skole- og sykehjemsbesøk. Noe av det vi ser mest frem til er uten tvil medarbeiderfesten vi skal ha, for alle som har oppgaver i menighe-ten.

En visitas er en opplevelse både for menighet og biskop. Han kommer som ledd i det tilsynsansvar han har både for prester og menighet. Vi skal få lov til å vise frem en menighet som blomstrer, og der mye har lykkes de siste årene. Men samtidig skal vi få ta i mot inspirasjon og oppmuntring fra biskopen, og forhåpentligvis bli i stand til å gjøre en enda bedre jobb i årene som kommer. ●

